

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๓ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรครากขาวยางพารา

(Para rubber white root disease)

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่มีการปลูกแพร่กระจายทั่วประเทศ โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด คือภาคใต้ เนื่องจากภาคใต้เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ สภาพภูมิอากาศเหมาะสมแก่การปลูกยางพารา ปัจจุบันพื้นที่ปลูกยางในเขตภาคใต้ประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรครากขาวของยางพาราอย่างหนัก และรุนแรงเนื่องจากพื้นที่ ภาคใต้ มีฝนตกชุกและอากาศมีความชื้นสูงอย่างต่อเนื่อง ทำให้สภาพอากาศเหมาะสมที่จะเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อราซึ่งเป็นสาเหตุของโรครากขาว โรครากขาวยางพารา (white root disease) เกิดจากเชื้อรา Rigidoporus microporus เป็นโรคทางรากที่สำคัญที่สุดของยางพารา ทำความเสียหายทางเศรษฐกิจหากเกิดการระบาดรุนแรงมีผลทำให้ต้นยางยืนต้นตายก่อนกำหนด เกษตรกรต้องสูญเสียทั้งผลผลิตและรายได้

ลักษณะการทำลาย

เชื้อราสามารถเข้าทำลายรากยางพาราได้ทุกระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่อายุ ๑ ปีขึ้นไป ในระยะเริ่มแรกจะไม่เห็นลักษณะผิดปกติของต้นยางพาราส่วนที่อยู่เหนือพื้นดิน เมื่อส่วนรากถูกทำลายเสียหายจนไม่สามารถดูดน้ำ และธาตุอาหารได้จึงแสดงอาการใบเหลืองและใบร่วง ในระยะที่เป็นโรคร้ายแรงจะเป็นสีครีม ถ้าอยู่ในที่ชื้นแฉะ จะมีดอกเห็ดขึ้นที่โคนต้น และดอกเห็ดมีลักษณะเป็นแผ่นครึ่งวงกลม แผ่นเดี่ยวหรือซ้อนกันหลายแผ่นเป็นชั้นๆ เกาะติดกับโคนต้นหรือรากเหมือนหิ้ง ผิวด้านบนของดอกเห็ดเป็นสีเหลืองส้ม เป็นวงสลับสีอ่อนแก่ ขอบดอกเป็นสีขาว ด้านล่างเป็นสีส้มแดงและเป็นรูเล็กๆ

พืชอาศัย

ไม่ควรปลูกพืชร่วม หรือพืชแซมที่เป็นพืชอาศัยในพื้นที่ที่เป็นโรคราก เช่น พุเรียน ขนุน จำปาตะ มังคุด มะพร้าว กาแฟ เนียงนก พริกไทย พริกขี้หนู น้อยหน่า มันสำปะหลัง ลองกอง เป็นต้น

การแพร่ระบาด

เชื้อราเจริญเติบโตและระบาดอย่างรวดเร็วในช่วงฤดูฝน อากาศมีความชื้นสูง และสามารถแพร่กระจายได้ ๒ ทาง คือ โดยการสัมผัสกันระหว่างรากที่เป็นโรคกับรากจากต้นปกติทำให้เชื้อเจริญลุกลามต่อไป และโดยสปอร์ของเชื้อราปลิวไปตามลม ติดไปกับขี้แมลง หรือ ลอยไปตามน้ำ แล้วไปตกบนบาดแผลของตอยางใหม่ เมื่อมีความชื้นเพียงพอ จะเจริญลุกลามไปยังระบบราก กลายเป็นแหล่งเชื้อโรคแหล่งใหม่ต่อไป

วิธีการป้องกันกำจัด (ใช้วิธีผสมผสานระหว่างการเขตกรรมและสารเคมี)

๑. การเตรียมพื้นที่ปลูกยางควรทำลายตอไม้เก่าออกให้หมด ไถพลิกหน้าดินตากแดด เพื่อกำจัดเชื้อราที่เจริญอยู่ในดินและในเศษไม้เล็กๆ ที่หลงเหลืออยู่ในดิน
๒. ในแหล่งที่มีโรครุนแรง หลังการเตรียมดินควรปล่อยพื้นที่ว่างไว้ประมาณ ๑ - ๒ ปี หรือปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว หรือปลูกพืชอื่น เพื่อลดการระบาดของโรคและพืชที่ปลูกไม่ควรเป็นพืชอาศัยของโรค
๓. แปลงยางที่มีประวัติการเป็นโรครากขาวมาก่อน แนะนำให้ใช้กำมะถันผง อัตรา ๑๕๐ กรัม/ตัน ใส่ในหลุมก่อนปลูกยาง เพื่อลดพีเอช (pH) ของดิน ทำให้ไม่เหมาะต่อการเจริญของเชื้อรา ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดโรคถ้าในพื้นที่ที่เป็นโรครุนแรง ควรใช้อัตรา ๒๕๐ กรัม/หลุมปลูกเพื่อปรับสภาพความเป็นกรด ด่างของดิน ให้เหมาะต่อการเจริญของเชื้อปฏิบัติต่อโรครากขาว
๔. หลังจากปลูกยางไปแล้ว ๑ ปี ควรสำรวจแปลงยางสม่ำเสมอ ตรวจสอบพบใบเพื่อหาต้นยางที่เป็นโรคในพื้นที่ที่ไม่เคยเป็นโรคมามาก่อน ควรตรวจปีละ ๑ - ๒ ครั้ง ส่วนในพื้นที่ที่เคยเป็นโรคมาแล้วให้ตรวจซ้ำทุก ๓ เดือน ต้นยางเป็นโรครุนแรงควรขุดต้นเผาทำลายและรักษาต้นข้างเคียงโดยการใช้สารเคมี
๕. ต้นยางอายุน้อยกว่า ๓ ปี ที่เป็นโรครากขาว ควรขุดเผาทำลายให้หมดเพื่อยับยั้งการระบาดของโรค
๖. ต้นยางที่มีอายุมากกว่า ๓ ปีขึ้นไป ควรขุดคูล้อมบริเวณต้นเป็นโรค (กว้าง ๓๐ เซนติเมตร ลึก ๖๐ เซนติเมตร) เพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่นโดยการสัมผัสกันของราก และขุดลอกคูทุกปี
๗. ใช้สารเคมีสำหรับรักษาต้นที่เป็นโรคเพียงเล็กน้อย และใช้กับต้นข้างเคียงเพื่อป้องกันโรค เบื้องต้นศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๘ กรมวิชาการเกษตร ได้ศึกษาวิจัยเทคโนโลยีการป้องกันกำจัดโรครากขาวของยางพาราในแปลงเกษตรกร จังหวัดสงขลา จำนวน ๑๐ แปลง ซึ่งเป็นแปลงหลังเปิดกรีดขุดคู ขนาดกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ลึก ๖๐ เซนติเมตร (ภาพที่ ๒) พบว่าการเลือกใช้สารเคมีกลุ่ม Triazole อัตราความเข้มข้น ๒๐ มิลลิกรัม/น้ำ ๑ ลิตร ราดสารเคมีลงในร่องรอบโคนต้น ๒-๔ ลิตร ขึ้นกับขนาดโคน

.....
แหล่งข่าว : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา